

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine
schouwvenster
Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de
Vriend des huizes

Met medewerking van:

Wim Broos
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreijer
Mr. N. W. A. van Eijk
P. H. Fruithof
Jan H. de Groot
P. A. Hekstra
H. van der Holst
Hugo Hoofstman
Joh. van Hulzen
Chr. M. van Leijenhorst
Jo Kalmijn-Spienburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
Hein Kray
G. Kromdijk
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuijsen
K. Norel
J. W. Ooms
P. A. de Rover
Wouter Slob
Co van der Steen-Pijpers
To van Thiel
An Tiemersma
Ab Visser
Annie Vreeland
Anne de Vries

Abonnementsprijs
f 3,— per jaar

De jeugdige collectant-
jes van de Neerbosch-
Cent-afdelingen ontvan-
gen het blad gratis.
In combinatie met het
maandblad „De Vriend
des huizes” is de prijs
slechts f 1,50 per jaar.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

Adres der administratie:
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800 - 2 21 10
Giro 90 87 09

De ongelovige Thomas

Toen de Here Jezus op die eerste dag der week uit het graf was opgestaan, vluchtten de soldaten van het graf weg en vertelden aan de overpriesters, dat zij zich bijna hadden doodgeschrokken, toen ze een engel bij het graf hadden gezien.

De overpriesters begrepen direkt dat de Heiland was opgestaan. Zij geloofden het, maar omdat zij het niet wilden, gaven zij de soldaten de opdracht om de leugen te verbreiden, dat discipelen het lichaam van de Here hadden weggenomen.

Och die discipelen... zij kunnen het maar niet zo voetstoots geloven. De Emmaüsgangers hadden wel de boodschap van de vrouwen gehoord, maar zij beschouwden het als dwaas gebabbel.

Maar toen 's avonds de discipelen bij elkaar zaten, met de deur goed op slot, uit vrees voor de Joden, toen verscheen de Here Zelf in hun midden en zeide: „Vrede zij ulieden!” Ja toen wisten de discipelen het. Toen geloofden zij het, vooral nadat de Here iets had gegeten.

Jammer, dat Thomas er toen niet bij was. Deze Thomas was zó verdrietig, omdat de Heiland gestorven was, dat hij het in het gezelschap van de andere discipelen niet kon uithouden.

Hij wilde liever alleen zijn met zijn verdriet.

's Maandags vertelden hem de discipelen, wat er de vorige avond was gebeurd.

„Thomas!” zeiden ze, „het is toch waar. De Here is waarlijk opgestaan! Wij hebben Hem gezien. Hij is bij ons geweest en heeft met ons gesproken. Jammer, dat jij er niet bij was Thomas. Wij weten nu zéker, dat Hij is opgestaan!”

Maar Thomas schudde zijn hoofd. „Ik kan het niet geloven!” zei hij. „Maar Thomas!” zeiden zij weer, „wees toch niet zo ongelovig. We zeggen je toch, dat de Here met ons heeft gesproken. Hij heeft ook gegeten en Hij heeft ons gezegd!”

„Jullie kunnen jezelf wel bedrogen hebben”, zei Thomas. „Ik geloof het niet. Weten jullie, wanneer ik het geloven zal? Als ik in Zijn handen het litteken van de spijkerwonden zie en ook in Zijn voeten. En als ik met mijn eigen vingers die littekens kan voelen. Dan zal ik het geloven, maar anders niet!”

Toch bleef hij nu bij hen, de hele week. Doch er gebeurde niets. Eindelijk was het weer zondag. Een week geleden, was de Here opgestaan en de discipelen wilden daarover op die zondag met elkaar praten. Daarom kwamen ze 's avonds weer bij elkaar... met de deuren goed op slot.

En zie, daar opeens stond de Here Jezus weer temidden van zijn vrienden. Thomas zag Hem en hoorde Hem zeggen: „Vrede zij ulieden!” O, het was hier toch geen bedrog! Nu zou hij het wel willen geloven. Daar opeens hoorde hij zijn naam noemen.

„Thomas!” zei de Here, „kom eens hier en steek je vingers eens in de littekens van mijn handen en van mijn zijde! En wees niet ongelovig, maar gelovig!”

Met diepe schaamte, maar tegelijk met grote vreugde naderde Thomas de Heiland. Hij bracht zijn vingers in de littekens en toen zonk hij in aanbidding aan de voeten van de Meester neer en stamelde: „Mijn Heer en mijn God!”

„Omdat je Mij gezien hebt, Thomas”, zei de Here, „heb je geloofd. Zalig zijn zij, die niet zullen gezien hebben en toch zullen hebben geloofd!”

En daarom wordt Thomas nu ten onrechte de ongelovige Thomas genoemd. Maar dat was hij toch niet. Wij zouden hem beter de secure Thomas kunnen noemen. Want als Johannes later over de opstanding van de Here schrijft zegt hij: wat wij met onze ogen gezien hebben en met onze handen hebben gevoeld! Zodoende weten wij het nu heel zeker, dat de Here Jezus uit de doden is opgestaan.